

Medicina social

Lluita social contra la mortalitat infantil

per

SANTIAGO VIVANCOS

EL problema de la lluita social contra la mortalitat infantil, malgrat i ésser un dels més complexos que té plantejats la Medicina Social, és, potser, del que s'ha escrit i parlat més. És també el que té més institucions, patronats, etc., dedicats al seu estudi i solució; molts d'ells d'una completa inutilitat; i és que, tractant-se d'un objecte com la vida dels infants, tant a propòsit per a tocar el cor de la gent més despreocupada, ha estat motiu de tantes iniciatives particulars que no hi ha hagut junta ni junteta de senyores més o menys piadoses que no s'hagi vist amb cor de solucionar-ho tot amb algun dispensari gratuït o amb la confecció de peces de roba pel nadó. Així n'ha resultat una munió extraordinària d'institucions de lluita contra la mortalitat infantil, gotes de llet, obres d'amor a l'infant, protecció a la maternitat i tantes coses més, que, unides als innombrables consultoris d'entitats benèfiques i als infinits asils, cases-bressol, etc. de les congregacions religioses, formen una llista inacabable i fan molt soroll, però el problema continua en peu i les paoroses xifres de la mortalitat en els primers anys de la vida continuen dient a grans crits que és d'urgent necessitat posar un ràpid remei a aquesta pèrdua constant de riquesa representada pels milers d'infants que perdem anyalment i la mort dels quals fóra evitable, si es posés una mica més d'atenció en qüestions tan transcendents com aquesta.

Admeto la perfecta bona voluntat de tothom qui ha dedicat algun esforç a solucionar aquest problema; i es comprèn que, essent una realitat tan dolorosa, siguin molts els que es sentin amb

desigs de contribuir-hi amb el seu gra de sorra; però jo crec que tots aquests esforços, aquestes iniciatives particulars tenen una eficàcia molt inferior comparada a la que podrien tenir si, en lloc de ser energies isolades, deslligades les unes de les altres, es desenrotlessin totes d'una manera mancomunada i sota una mateixa direcció, obeint a un pla harmònic elaborat conforme a les necessitats del moment i que d'una manera metòdica atengués els múltiples aspectes d'una qüestió tan complexa.

El problema de la mortalitat infantil, tal com ha de plantejar-se, és d'una extensió extraordinària, i reclama per això un estudi molt delicat i una atenció especial. La lluita social contra la tuberculosi, el cranc, les toxicomanies, el paludisme, la sífilis, etc., amb l'enorme importància que tenen, han d'haver-se-les d'entendre amb un flagell únic i, per tant, l'activitat que s'hi dediqui, essent unilateral, especialitzada, pot obtenir millors resultats amb menys esforç; però la lluita contra la mortalitat infantil té tants caires i tan variats aspectes, que té quelcom a veure amb la tuberculosi, amb la sífilis, amb l'alcoholisme... i amb tota una sèrie extraordinària de causes que ja detallarem i que cada una d'elles pot ésser objecte d'un pla complet de lluita social i sense el qual seria inútil voler avançar un pas.

Intentar resoldre la qüestió de la mortalitat infantil tractant un sol o uns quants dels aspectes en què es presenta dividida, és perfectament inútil.

El punt de vista que defenso és el següent:

L'Estat, tot i la missió tutelar que li està enco-